

A napirendnek két pontja keltett élénkebb vitát. Az egyik a tanárképzés kérdése volt, amelyet *Köves-Ligethy Radó* dr. referált. Annak a felfogásnak adott kifejezést, hogy csakis középiskolai, de semmi esetre sem kereskedelmi iskolai érettségi vizsgálat lehessen a tanárképző intézetek látogatásának alapja. Ez a felfogás igen élénk ellenvéleményt váltott ki nem csupán a gyakorlati kereskedők, hanem a kereskedelmi szakiskolai tanárok részéről is, akik saját munkájuk és kereskedelmi tanintézetek értékének lefokozását látták az előadó állásfoglalásában.

Még nagyobb érdeklődést keltett a nők kereskedelmi szakoktatásának kérdése, amelynek a bécsi kongresszus öröké gyanánt, három előadás jutott a mostani kongresszuson *Georges Blondel*, a párisi Hautes Etudes Commerciales tanára, a franciaországi viszonyokat ismertette, *Helene Menzel*, poseni tanítónő a porosz leányinasiskolákról számolt be, *Gerhardtné Zsigány Jolán*, a budapesti női felső kereskedelmi iskola tanára pedig azt mutatta ki szellemes francia előadásban, hogy a leányok kereskedelmi szakoktatásának semmiben sem szabad a fiukétól különböznie.

A tanácskozáson ezt a pontját vette körül a kongresszus a legnagyobb érdeklődéssel. Nemcsak a terem zsúfoltságában nyilvánult meg az érdeklődés, hanem abban is, hogy még az előadások tartama alatt 12 felszólaló jelentkezett. Tíz teljesen egyetértett *Gerhardtné* fejtegetéseivel és újabb érvekkel támogatta meg az egyenlő szakoktatás elkerülhetlenségét, csupán kettő talált lényegtelen eltéréseket.

A 12 felszólaló között 11 férfi és egy nő volt. *Wilhelm Szidónia*, aki a Nőtisztviselők Országos Egyesülete megbízásából a következő indítványt terjesztette elő:

„A kongresszus megbízza az „Állandó Bizottságot” és a nemzetközi egyesület összes csoportjait, hogy keressék a módokat és eszközöket, a melyekkel a ma fennálló rövid időtartamú és hiányos tantervű értéktelen kereskedelmi tanfolyamokat, mint a kereskedelmi szakoktatás céljára alkalmatlanokat beszüntessék.

Ily irányú megkeresést intézzen a kongresszus az összes a kongresszuson képviselt államok iskolafentartó hatóságaihoz.”

Szavazás a kongresszusi ügyrend értelmében nincs, de a jegyzőkönyvbe bekerült elnöki ennunciáció alapján, hogy a kongresszus az indítványt egyhangúlag elfogadta. A kereskedelmi szakoktatás legelőkelőbb fóruma ezzel impozáns módon tett tanúságot amellet, hogy honorálja a kereskedő- és tisztviselővilégnek azt a törekvését, hogy szakképesítés tekintetében ne legyen különbség a kereskedelem férfi- és női munkásai között. A történeti hűség kedvéért meg kell azonban jegyeznünk, hogy a kongresszus és a szakoktatási egyesület egy idősebb vezető ember kevésbé radikális és kevésbé igazságos felfogásnak adott kifejezést a tanácskozások első napján. A későbbi tanácskozások szerencsére beigazolták, hogy csak egyéni véleményről volt szó.

A kongresszus rendezéséről csak a legjobbat mondhatjuk. Gyakorlott adminisztrátorok kitűnő munkát végeztek és ennek volt köszönhető, hogy a kongresszus ezer tagja közül egyetlen egy sem talált panaszra okot. Sőt. Az utolsó ülés a jól megszolgált elismerés és köszönet egész garmadájával vette körü meleg ünneplés keretében *Schack Béla* drt és munkatársait, akik valóban nagy-szerűen elrendezték mindent a legelső körlevéltől a kongresszust követő érdekes tanulmányutakig.

Gergely Janka

Kereskedelmi oktatásügyi nemzetközi kongresszus.

Az idei kongresszusi esztendőnek utolsó nagy eseménye a szakoktatási kongresszus volt. Jó esztendeje, hogy készülni kezdtek rá országsszerte és szinte furcsa, hogy most egyszerre erről is csak múlt időben beszélhetünk.

Anyagának összeállításában ez a kongresszus nagy fejlődést mutatott bécsi elődjével szemben. Míg ott túltengtek a tisztán iskola-technikai kérdések, itt jutott hely a szakoktatás szociális vonatkozásainak is. Egészen új volt a „Magántisztviselők képzése és továbbképzése” mint kongresszusi téma. *Székács Antal* pontosan kidolgozott, jól átgondolt előadása, a magántisztviselők és a nőtisztviselők küldötteinek felszólalásai egytől-egyig a kívánságot fejezték ki, hogy ezt a nagyfontosságú **Hír**dést most, hogy végre programra került, napirenden is kell tartani és a képzés és továbbképzés lehetőségeit és módosztatit a következő kongresszusokon beható megvitátás tárgyává tenni.